

John Lennon, una illa i un viatge existencial

Kevin Barry explora a 'Beatlebone' la relació entre el 'beatle' i l'illa irlandesa que va comprar l'any 1967

TONI VALL

El 1967 feia un any que els Beatles havien deixat enrere el ritme endimoniat dels concerts en directe. Van acabar cansats de les gires esgotadores i la pressió dels fans. Necessitaven nous estímuls, una forma de vida més relaxada, menys ciclotímica. Ens ho explica l'extraordinari documental de Ron Howard *The Beatles. Eight days a week*, que s'ha pogut veure fins fa pocs dies als cinemes.

En aquest context, un dels membres del grup va tenir una idea que, per dir-ho d'alguna manera, s'escapava de la norma. Va considerar que una bona decisió per fer un gir a la seva vida era comprar-se una illa. Dit i fet, John Lennon es va comprar l'illa de Dorinish, a la badia de Clay, davant de les costes d'Irlanda. Aquesta és una d'aquelles històries que no acostumen a figurar en el relat oficial de la vida de Lennon, transitat pel fragor dels Beatles, l'amor de Yoko Ono i el seu final tràgic a les portes de l'edifici Dakota de Nova York. Potser per això, per aquesta capacitat d'ocultació, l'escriptor Kevin Barry ha volgut explicar la història de l'illa de Lennon, i el resultat és la novel·la *Beatlebone*, guanyadora del premi Goldsmith i editada en català per Raig Verd, amb traducció de Ferran Ràfols.

Un artista en plena crisi

Es tracta d'un treball literari que parteix del fet real per recrear des de la ficció la relació de Lennon amb l'illa que va comprar. Barry ens trasllada a deu anys després de la compra i retrata el *beatle* com un artista en plena crisi existencial que viatja a l'illa per trobar-se a ell mateix. Allà fa amistat amb el Cornelius, amb qui compartirà viatge i confidències. "No mencionis mai el moment de felicitat perquè llavors segur que s'esvaeix": ho diu un dels personatges i sens dubte resumeix a la perfecció les essències d'una novel·la evocadora i poètica, amb un llenguatge literari fora del que és habitual. "En realitat és força antiquada, molt tradicional en el sentit més radical, tan sols tracta de buscar el sentit de la vida", rebla Barry. L'autor, des de sempre fan dels Beatles, ha volgut capbussar-se en un

costat una mica tèrbol de la biografia d'un d'ells, sense injectar-hi tremendisme però sí explorant matisos incòmodes, no incompatibles amb l'humor: "Nabokov deia que fins i tot en el costat fosc hi ha lloc per a la rialla. El John i el Cornelius són bons comedians". En aquest sentit, la comparació amb el Quixot i Sancho Panza és inevitable, i Barry hi està d'acord. En bona part també per la importància que la natura i l'entorn tenen en el relat: la verdor, els pubs, els hotels, la platja, l'orografia esquerp i bellíssima d'Irlanda. Així com les tradicions del lloc, les comunitats ocultes i els petits pobles. Tot plegat enfocat a perfilar la personalitat en crisi d'un Lennon aclaparat per la seva pròpia existència, per la pressió de l'èxit i la fama, que només té una il·lusió: la recerca de la felicitat.

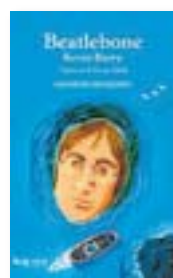
Barry té clar quin podria ser el resum de la seva obra: "És una novel·la boja". I precisa: "La idea inicial de treballar sobre la figura de Lennon va ser fantàstica, molt lluminosa, però després va ser dura, amb moments d'histeria i estranyesa, no és fàcil capbussar-se en un mite i fer-lo de carn i ossos".

El renaixement de Lennon

És rellevant assenyalar que Barry es reserva un dels capítols finals del llibre per abandonar momentàniament la veu narrativa sobre el protagonista i centrar-se en la pròpia veu, explicar el recorregut i la investigació –en molts sentits periodística– que va fer pels paisatges d'Irlanda que van acollir la història real en la qual s'inspira per donar forma a la seva ficció. Barry està content. I no només perquè fa pocs dies ha venut els drets del llibre per fer-ne una adaptació al cinema –potser amb Michael Fassbender– sinó perquè va aconseguir que el seu protagonista assolís al llibre espurnes de felicitat, de benestar, per superar l'espiral depressiva. Destaca que sovint, amb els artistes que moren joves, ens agrada fabular amb el famós "Què hauria passat si?" A *Beatlebone* assistim a "un renaixement" de John Lennon que fuig de la foscor i busca la llum. "Només espero que si el John no hagués mort, els Beatles no haguessin tornat a actuar junts. Cap operació nostàlgica els hauria provat gens ni mica".

JOHN LENNON I YOKO ONO ARRIBANT A L'AEROPORT DE LONDRES L'ANY 1969, POC DESPRÉS DE CASAR-SE EN SECRET A GIBRALTAR. GETTY

BEATLEBONE
KEVIN BARRY
RAIG VERD
TRADUCCIÓ DE
FERRAN RÀFOLS
GESA
288 PÀG. / 19 €

L'AUTOR IRLANDÈS KEVIN BARRY A LA CENTRAL DEL CARRER MALLORCA. MANOLO GARCÍA